

556.

**Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr
Państwowych**

z dnia 23 lipca 1925 r.

**o warunkach funkcjonowania oraz organizacji
wzajemnych zakładów (totalizatora) na torach
wyścigowych towarzystw wyścigów konnych
oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości
tych zakładów.**

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. № 74 poz. 512) zarządza się co następuje:

**I. Organizacja i funkcjonowanie wzajemnych
zakładów (totalizatora).**

§ 1. Stawki we wzajemnych zakładach mogą być przyjmowane tylko na torach wyścigowych i tylko w dniu wyścigów.

Władze towarzystwa urządzającego wyścigi konne mają prawo — według swego uznania — zupełnie nie otwierać wzajemnych zakładów na poszczególne dni lub wyścigi, a również nie przyjmować stawek na niektóre konie; w tym ostatnim wypadku koń uczestniczący w wyścigu nie jest wcale brany w rachubę przy obliczaniu.

§ 2. Zasadnicza stawka nie może być niższa niż 10 złotych; wyższe stawki muszą stanowić jakkolwiek wielokrotność tej sumy.

Na dowód złożenia stawki i zawarcia wzajemnego zakładu wydany zostaje bilet.

§ 3. Od stawek we wzajemnych zakładach towarzystwo zarządzające wyścigi potrąca 12°%, z których 9°% — do dyspozycji towarzystwa na cele wskazane w art. 5 ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. № 74 poz. 512), 2°% — na cele hodowli koni czystych ras — stosownie do uznania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i 1°% — na cele wskazane w art. 5 pkt. c) i e) ustawy o wyścigach konnych — również stosownie do uznania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Pozatem towarzystwo będzie potrącało od stawek we wzajemnych zakładach — względnie od wygranych we wzajemnych zakładach — podatek gminny, o ile będzie on ustanowiony, — w myśl ustępu drugiego art. 7 ustawy o wyścigach konnych.

§ 4. Przed upływem dwóch tygodni od ukończenia sezonu wyścigowego towarzystwo winno przedstawić Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych sprawozdanie z obrotów we wzajemnych zakładach z wyszczególnieniem każdego wyścigu i obrachunku oddzielnie.

W razie potrącania przez towarzystwo podatku gminnego sumy pobrane z tytułu tego podatku towarzystwo winno wpłacić do kasy właściwej gminy przed upływem 8 dni od dnia wyścigu.

§ 5. Każdy, kto robi stawkę we wzajemnych zakładach, poddaje się tem samem warunkom gry, wynikającym z postanowień niniejszego rozporządzenia oraz prawideł wyścigowych (art. 2 ustawy o wyścigach konnych).

§ 6. Stawki mogą być robione w dwóch następujących grupach:

- a) na konia wygrywającego wyścig i
- b) na konie z płatnem miejscem, t. j. na konie, które przyjdą w wyścigu na pierwszym i drugim miejscu, jeżeli w wyścigu bierze udział co najmniej cztery konie, i na pierwszym, drugim i trzecim miejscu, jeżeli w wyścigu bierze udział co najmniej siedem lub więcej koni.

Określenie, ile jest płatnych miejsc dla wzajemnych zakładów, robi się zawsze według ilości koni, których jeźdźcy byli zważeni — bez względu na to, ile koni stawi się do startu lub ile ruszy od startu.

§ 7. Jeżeli w tym samym wyścigu biega kilka koni jednego właściciela, to stawki na konia wygrywającego (§ 6 pkt. a) mogą być przyjmowane tylko na ogół koni tego właściciela (na stajnie), a stawki robione na konie z płatnem miejscem (§ 6 pkt. b) — na każdego konia osobno.

§ 8. Stawki można robić do chwili, kiedy sędzia u celownika da sygnał do zamknięcia kas wzajemnych zakładów.

§ 9. Będą zwracane wszystkie stawki zrobione na konie uczestniczące w wyścigu:

- a) jeżeli żaden koń nie skończył wyścigu,

- b) jeżeli w wyścigu uczestniczyły konie jednego tylko właściciela,

- c) jeżeli na konia, który wygrał wyścig (§ 6 pkt. a), względnie na żadnego konia, które w wyścigu przysięły na płatnem miejscu (§ 6 pkt. b) — nie było zrobionej ani jednej stawki.

Będą również zwracane stawki:

- a) na konia, który nie stawił się do startu,
- b) na konia, który został pozbawiony nagrody,
- c) na konia, który został na starcie.

§ 10. Jeżeli w wyścigu uczestniczy kilka koni jednego właściciela i niektóre z nich nie stawią się do startu lub pozostaną na starcie, to stawki zrobione na konia wygrywającego (§ 6 pkt. a) nie podlegają zwrotowi, stawki zaś zrobione na konie, które przyjdą w wyścigu na płatnem miejscu (§ 6 pkt. b), będą zwracane tylko za tego konia, który nie stawił się do startu lub pozostał na starcie.

§ 11. Wszystkie stawki zrobione we wszystkich kasach w każdej z dwóch grup (§ 6 pkt. a) i b) będą zsumowane dla każdej grupy oddzielnie i od sum tych będą dokonane odliczenia, przewidziane w § 3 niniejszego rozporządzenia. Reszta tych sum przeznaczona będzie na wygrane w każdej grupie oddzielnie.

§ 12. Wygrane w każdej grupie winny być we wszystkich kasach jednakowe.

Obliczenie wygranych będzie dokonane w sposób następujący:

- a) w zakładach na konia wygrywającego (§ 6 pkt. a) — sumę przeznaczoną na wygrane (§ 11) należy podzielić przez liczbę stawek, zasadniczych, zrobionych na konia, który wygrał wyścig; otrzymany iloraz stanowi wygraną, odpowiadającą stawce zadaniczej (§ 2);

- b) w zakładach na konie z płatnem miejscem (§ 6 pkt. b) — sumę wszystkich stawek zrobionych na konie, które przysięły na pierwszym i drugim — względnie i trzecim — miejscu (§ 6 pkt. b) należy odjąć od sumy przewidzianej na wygrane (§ 11), następnie otrzymaną resztę podzielić na dwie względnie trzy — równe części w zależności od ilości płatnych miejsc w danym wyścigu, bez względu na ilość koni, które przyjdą w wyścigu na płatnych miejscach; każdą z tych części należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych zrobionych na konia (względnie konie), który przyszedł (względnie przysięły) na danem płatnem miejscu; otrzymany iloraz z dodaniem stawki zasadniczej stanowi wygraną — odpowiadającą tej stawce;

- c) jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny do mety nie przyszło tyle koni, ile było płatnych miejsc, lub jeżeli na jednego — względnie na dwa konie, które przysięły na płatnem miejscu, nie było zrobionej ani jednej stawki — to cała suma przeznaczona na wygrane będzie przeniesiona na pozostałego lub pozostałe konie;

- d) jeżeli dwa lub więcej koni przyjdzie głowa w głowę na pierwszym miejscu, to obliczenie wygranej w zakładach na konia wygrywającego będzie dokonane w sposób ustalony

ny dla zakładów na konie z płatnem miejscem (pkt. b).

§ 13. Wygrane będą ustalane w całkowitej liczbie złotych. Otrzymane przy podziale ułamki ponad 0,75 zł. będą zaokrąglane do 1 złotego a odnośne wygrane będą uzupełniane z funduszków towarzystwa, ułamki zaś 0,75 zł. i mniejsze będą skreślane a odnośne sumy przejdą na dobro towarzystwa.

Wygrana nie może być niższa od stawki zasadniczej; niezbędne uzupełnienia będą pokryte z funduszków towarzystwa.

§ 14. Wyplata wygranych dokonana będzie niezwłocznie po zakończeniu i sprawdzeniu obliczeń i po otrzymaniu od sędziego u celownika powiadomienia, iż na wypłacenie wygranych zezwala.

Postanowienie to sędziego u celownika jest nieodwołalne nawet wtedy, gdy wskutek późniejszej decyzji władz towarzystwa ustalenie porządku przyścia koni do mety uległo zmianie.

Zezwolenie na wypłatę wygranych nie może być dane, jeżeli przed zakończeniem sprawdzenia wagi jeźdźców będzie wniesione zażalenie, dotyczące czy to konia, który wyścig wygrał, czy konia, który przyszedł na płatnem miejscu, — do chwili rozstrzygnięcia zażalenia.

Jeżeli jednak przed upływem jednej godziny zażalenie nie będzie rozstrzygnięte, to wypłata wygranej nastąpi według porządku, w jakim konie przyszły do celownika.

§ 15. Wyplata wygranej skuteczniejsza będzie okazicielowi biletu.

Bilety przedarte, poplamione i w inny sposób uszkodzone nie będą przyjmowane.

W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, prezes towarzystwa może zezwolić na przyjęcie takich biletów. W tym wypadku wypłata następuje nie wcześniej, niż po upływie ośmiu dni.

Bilet kupiony nie może być zwrócony ani też zmieniony.

Wyplata wygranych dokonywana będzie na torze w kasach wzajemnych zakładów w dniu wyścigu do chwili zamknięcia kas; nieodebrane wygrane mogą być reklamowane w specjalnej kasie na torze w czasie wyścigów lub w zarządzie towarzystwa w ciągu siedmiu dni, po których upływie bilety jako przedawnione nie będą opłacone.

§ 16. Niewydatkowana w danym roku przez towarzystwo część dochodów z odliczeń od stawek we wzajemnych zakładach (§ 3) po potrąceniu sumy niezbędnej na pokrycie wydatków (art. 5 ustawy o wyścigach konnych) przed rozpoczęciem sezonu wyścigowego w roku następnym winna być przelana na specjalny kapitał zapasowy towarzystwa.

Kapitał ten wraz z odsetkami może być użyty przez towarzystwo wyłącznie na cele wskazane w art. 5 ustawy o wyścigach konnych.

II. Rachunkowość wzajemnych zakładów (totalizatora).

§ 17. Rachunkowość dotycząca sum, otrzymanych z odliczeń od stawek we wzajemnych zakła-

dach (§ 3) winna być prowadzona odrębnie i obejmować wyłącznie dochody z tego źródła oraz wydatki z tych sum uskuteczniane.

Rachunkowość ta, prowadzona według zasad rachunkowości pojedynczej, składać się winna z dwóch zasadniczych rachunków: rachunku zysków i strat oraz rachunku specjalnego kapitału zapasowego (§ 16).

§ 18. Rachunek zysków i strat winien zawierać następujące pozycje:

A. w przychodzie:

- 1) saldo z roku ubiegłego,
- 2) odliczenia na rzecz gminy (§ 3),
- 3) odliczenia do uznania Ministra Rolnictwa

i Dóbr Państwowych:

- a) na cele hodowli koni czystych ras,
- b) na cele wskazane w art. 5 pkt. c) i e) ustawy o wyścigach konnych,
- 4) odliczenia do dyspozycji towarzystwa,
- 5) pozostałości z podziału wygranych (§ 13),
- 6) sumy pochodzące z omyłek na korzyść towarzystwa,
- 7) nieodebrane wygrane we wzajemnych zakładach,
- 8) odsetki od specjalnego kapitału zapasowego (§ 16),
- 9) uzupełnienia ze specjalnego kapitału zapasowego (§ 16),
- 10) nieodebrane w roku bieżącym nagrody i premja wyścigowe — względnie przyznane na wystawach, pokazach i konkursach koni.

B. w rozchodzie:

- 1) odliczenia na rzecz gminy,
 - 2) odliczenia do uznania Ministra Rolnictwa
- ### i Dóbr Państwowych:
- a) na cele hodowli koni czystych ras,
 - b) na cele wskazane w art. 5 pkt. c) i e) ustawy o wyścigach konnych,
 - 3) koszty utrzymania i urządzania wzajemnych zakładów,
 - 4) straty przy podziale wygranych (§ 13),
 - 5) sumy pochodzące z omyłek na stratę towarzystwa,
 - 6) deficyty kasjerów,
 - 7) nagrody i premja wyścigowe,
 - 8) inne wydatki na cele hodowlane (art 5 ustawy o wyścigach konnych),
 - 9) przekazy do specjalnego kapitału zapasowego,
 - 10) pozostałości na rok następny.

Rachunek specjalnego kapitału zapasowego zawiera następujące pozycje:

A. w przychodzie:

- 1) suma kapitału na początku roku,
- 2) przekazy do kapitałów,
- 3) niewydatkowane odliczenia do uznania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
- a) na cele hodowli koni czystych ras,
- b) na cele wskazane w art. 5 pkt. c) i e) ustawy o wyścigach konnych,
- 4) nieodebrane nagrody i premja wyścigowe — względnie przyznane na wystawach, pokazach i konkursach — z lat ubiegłych.

B. w rozchodzie:

- 1) uzupełnienia z kapitału,
- 2) wydatki stosownie do uznania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
 - a) na cele hodowli koni czystych ras,
 - b) na cele wskazane w art. 5 pkt. c) i e) ustawy o wyścigach konnych,
- 3) nagrody i premja z lat ubiegłych,
- 4) umorzone nagrody i premja z lat ubiegłych,
- 5) suma kapitału w końcu roku.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*
